

De twee opstandingen

De Bijbel, het Woord van de waarheid, onderwijst in de duidelijkste en stelligste bewoordingen dat alle gestorvenen opgewekt zullen worden. Geen enkel geloofsleerstuk is gebaseerd op zo veel letterlijk en nadrukkelijk Schriftgezag als dit en is zo essentieel voor het Christelijk geloof. 'Maar als er geen opstanding van doden is, dan is ook Christus niet opgewekt; en als Christus niet is opgewekt, dan is ook onze prediking vergeefs, en vergeefs is ook uw geloof' (1 Kor. 15:13-14).

Het is echter belangrijk om op te merken dat de Schrift niet leert dat alle doden op hetzelfde moment worden opgewekt.

Zo lezen we bijvoorbeeld: 'En de graven werden geopend en vele lichamen van de ontslapen heiligen werden opgewekt; en zij gingen uit de graven na Zijn opwekking en kwamen in de heilige stad en verschenen aan velen' (Matth. 27:52-53).

Twee opstandingen, verschillend wat betreft tijd en de mensen die worden opgewekt, zijn nog toekomstig. Deze worden met verschillende bewoordingen omschreven, zoals: 'de opstanding van het leven' en de 'opstanding van het oordeel'; 'de opstanding van de rechtvaardigen' en 'de opstanding van de onrechtvaardigen'.

De volgende Schriftplaatsen verwijzen naar dit belangrijke onderwerp. 'Verwondert u hierover niet, want er komt een uur dat allen die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen en zullen uitgaan: zij die het goede hebben gedaan tot de opstanding van het leven, en zij die het kwade hebben bedreven tot de opstanding van het oordeel' (Joh. 5:28-29).

Als wordt aangevoerd dat het woord 'uur' hier op een gelijktijdige opstanding van deze twee groepen, kan daartegen ingebracht worden dat het 'uur' uit vers 25 al tweeduizend jaar duurt (zie ook 'dag' in 2 Petr. 3:8; 2 Kor. 6:2; Joh. 8:56).

'Maar wanneer u een maaltijd aanricht, nodig armen, verminkten, kreupelen en blinden; en u zult gelukkig zijn, omdat zij u niet kunnen vergelden; want het zal u worden vergolden in de opstanding van de rechtvaardigen' (Luk. 14:13-14). In dit gedeelte spreekt onze Heer alleen over de eerste opstanding.

In andere gedeelten wordt het onderscheid nog verder duidelijk: 'Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Maar ieder in zijn eigen orde: Christus als eersteling, daarna die van Christus zijn, bij Zijn komst' (1 Kor. 15:22-23). 'Maar wij willen niet dat u onwetend bent, broeders, wat betreft hen die ontslapen, opdat u niet bedroefd bent, zoals ook de overigen die geen hoop hebben. Want als wij geloven dat Jezus is gestorven en opgestaan, evenzeer zal God ook de door Jezus ontslapenen met Hem brengen. (Want dit zeggen wij u door het woord van de Heer, dat wij, levenden die overblijven tot de komst van de Heer, de ontslapenen geenszins zullen voorgaan. Want de Heer Zelf zal met een bevelend roepen, met de stem van een aartsengel en met de bazuin van God neerdalen van de hemel; en de doden in Christus zullen eerst opstaan' (1 Thess. 4:13-16).

Als de apostel de opstanding van alle doden in gedachten had, hoe kon hij er dan over spreken om 'hoe dan ook te komen tot de opstanding'; hij kon er dan immers niet aan ontkomen (zie Fil. 3:11)?

In Openbaring 20:4-6 worden de twee opstandingen opnieuw samen genoemd, met de belangrijke toevoeging van de tijd die ligt tussen de opstanding van de verlost en die van de niet-verlosten: 'En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven; en ik zag de zielen van hen die om het getuigenis van Jezus en om het woord van God onthoofd waren, en die het beest of zijn beeld niet hadden aanbeden en niet het merkteken aan hun voorhoofd en aan hun hand ontvangen hadden; en zij werden levend en regeerden met Christus duizend jaren. De overigen van de doden werden niet levend voordat de duizend jaren voleindigd waren. Dit is de eerste opstanding. Gelukkig en heilig is hij die aan de eerste opstanding deel heeft; over dezen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn en met Hem de duizend jaren regeren'. Vers 12-13 beschrijft de tweede opstanding: die 'van het oordeel'.

De Schrift getuigt dus duidelijk dat de lichamen van de gelovigen opgewekt worden van tussen de dode lichamen van de ongelovigen uit (die in de graven blijven liggen) en vervolgens in wolken worden opgenomen de Heer tegemoet in de lucht, duizend jaar voordat die laatsten worden opgewekt.

We moeten er onwrikbaar aan vasthouden dat de leer van de opstanding alleen de *lichamen* van de doden betreft. Hun lichaamloze *zielen* bevinden zich onmiddellijk in een staat van bewuste zegen óf bewuste smart (Fil. 1:23; 2 Kor. 5:8; Luk. 16:22-23).

C.I. Scofield

